

23 Μαρτίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΘΑΛΑΣΣΙ-
 ΝΟΥ (ΑΡ. 2) ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗ-
 ΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ/ Ή ΕΝΤΑΛ-
 ΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ PROHIBITION,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡ-
 ΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ
 ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 19712/93.

(Αρ. Αίτησης 42/95).

-
- Αναστολή εκδίκασης ποινικής υπόθεσης μέχρι να εκδικαστεί έφεση κα-
 τὰ απόρριψης αίτησης για άδεια καταχώρησης αίτησης προς έκδοση
 διατάγματος certiorari και prohibition εναντίον απορριπτικής από-
 φασης Ποινικού Δικαστηρίου, με την οποία αρνήθηκε αναβολή
 ακροάσεως και παραπομπή θεμάτων για γνωμάτευση από το Ανώ- 5
 τατο Δικαστήριο — Εφαρμογή της Δ. 35 θ.θ.18 και 19 του περί Πο-
 λιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού.
- Έφεση κατά απόφασης απόρριψης αίτησης για άδεια καταχώρησης αί- 10
 τησης για έκδοση διαταγμάτων certiorari και prohibition — Δικαιο-
 δοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου να εκδώσει διάταγμα αναστολής
 εκτέλεσης απόφασης Επαρχιακού Δικαστηρίου ή αναστολής εκδί-
 κασης ποινικής υπόθεσης.
- Ο αιτητής, που ήταν κατηγορούμενος στην ποινική υπόθεση αρ. 15
 19712/93 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, είχε ζητήσει
 αναβολή της ακροάσης και παραπομπή ορισμένων θεμάτων στο
 Ανώτατο Δικαστήριο.
- Το Ποινικό Δικαστήριο απόρριψε τα αιτηματά του και όρισε 20
 την υπόθεση για ακρόαση. Εναντίον της απορριπτικής απόφασης,
 ο αιτητής καταχώρησε αίτηση για άδεια καταχώρησης αιτήσεως για
 διάταγμα certiorari και prohibition, η οποία απορρίφθηκε από το
 Ανώτατο Δικαστήριο.
- Κατά της απορριπτικής απόφασης, ο αιτητής καταχώρησε, στο 25

5 Ανώτατο Δικαστήριο έφεση και αίτηση στηριζόμενη στη Δ.35 θ.θ.18 και 19 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού με την οποία ζητούσε διάταγμα αναστολής της εκδίκασης της ποινικής υπόθεσης μέχρις ότου γνωσθεί η ετυμηγορία του Δικαστηρίου στην έφεση εναντίον της απόφασης απόρριψης της αίτησης για άδεια καταχώρησης αίτησης για διάταγμα certiorari και prohibition.

Αποφασίστηκε, ότι:

- 10 (1) Είναι αντινομικό για το Ανώτατο Δικαστήριο να παραγνωρίσει την απόρριψη της αίτησης για άδεια καταχώρησης αίτησης certiorari και prohibition και να δεχθεί αίτηση για αναστολή της εκδίκασης της ποινικής υπόθεσης, σαν να είχε δεχθεί την αίτηση για καταχώρηση της αίτησης για τα διατάγματα.
- 15 (2) Και αν ακόμη το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση για άδεια, δυνατό να μη παρείχε τη θεραπεία της αναστολής της ποινικής δίκης.
- 20 (3) Η Δ.35 θ.18 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού, δεν καλύπτει την περίπτωση έφεσης από απόφαση που απορρίπτει αιτήσεις για certiorari και prohibition, όταν το διάταγμα ή η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου δε βρίσκεται

25 *Η αίτηση για διάταγμα αναστολής της ποινικής δίκης, απορρίφθηκε.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 30 *Ιερωνυμίδης v. Δημοκρατίας, προσφυγή αρ. 948/88 ημ. 27.6.1991,*
Δήμος Έγκωμης v. Δημοκρατίας, προσφυγή αρ. 578/93 ημ. 20.3.1995,
 35 *Otto v. Lindford [1881] 18 Ch.D. 394 (Εφετειακή απόφαση),*
Christofi and Others v. Iacovidou (1985) 1 C.L.R. 713,
Χριστοδουλίδης Κυριάκος Στεφάνου (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 225.

40 **Αίτηση.**

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά διάταγμα που να αναστέλλει την εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης του Επαρχιακού

Δικαστηρίου Λευκωσίας με αρ. 19712/93, μέχρις ότου γνωσθεί η ετυμηγορία του Δικαστηρίου στην έφεση, που άσκησε ο αιτητής κατά προηγούμενης άρνησης δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου για χορήγηση άδειας για έκδοση διατάγματος certiorari και prohibition, για την εξουδετέρωση ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερομηνίας 19/12/94. 5

Α. Κληρίδης, για τον Αιτητή.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Χρειάζεται 10
 μια σύντομη εισαγωγή για την κατανόηση του αντικειμένου της κρινόμενης αίτησης. Ο αιτητής είναι κατηγορούμενος στην ποινική υπόθεση με αρ. 19712/93. Η υπόθεση εκκρεμεί για ακρόαση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας αύριο. Ο αιτητής 15
 αντιμετωπίζει κατηγορίες πως δεν κατέβαλε εισφορές που όφειλε στο Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά παράβαση των διατάξεων της σχετικής νομοθεσίας. Στη διάρκεια της δίκης του ήγειρε ζήτημα δικαιοδοσίας του δικαστηρίου και αναβολής της. Παράλληλα ζήτησε παραπομπή ορισμένων θεμάτων για γνωμάτευση από το Ανώτατο Δικαστήριο. Με ενδιάμεση απόφασή του 20
 ημερ. 19/12/94 το Επαρχιακό Δικαστήριο απέρριψε τα αιτήματα.

Στη συνέχεια ο αιτητής ζήτησε από το Ανώτατο Δικαστήριο να του επιτρέψει να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση διαταγμάτων certiorari και prohibition για την εξουδετέρωση της παραπάνω απόφασης. Για τους λόγους που εκθέτω σε απόφασή μου 25
 ημερ. 14/2/95 αρνήθηκα τη χορήγηση άδειας. Η απόφαση εφεσιβλήθηκε. Τώρα, με νέα ex parte αίτησή του, που βασίζει κυρίως στη Δ. 35 θθ. 18 και 19 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού, ο αιτητής ζητά διάταγμα με το οποίο να 30
 αναστέλλεται η εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης μέχρις ότου γνωσθεί η ετυμηγορία του δικαστηρίου στην έφεση που άσκησε κατά της απόφασής μου.

Ο κ. Κληρίδης υπέβαλε πως στο πλαίσιο των παραπάνω διατάξεων το δικαστήριο έχει εξουσία αναστολής η οποία είναι διακριτικού χαρακτήρα. Στο παρόν στάδιο δεν εξετάζεται αν η έφεση έχει καλή βάση και πιθανότητα επιτυχίας. Σημασία έχει ότι το δημόσιο δε θα υποστεί βλάβη σε περίπτωση αναστολής. Εν πάση περιπτώσει το δικαστήριο μπορεί να θέσει όρους, ο δε αιτητής είναι πρόθυμος να εξασφαλίσει την αξίωση του δημοσίου εναντίον του προκαταβάλλοντας το απαιτούμενο ποσό στο δικαστήριο. 40

Για επίλυση του θέματος είναι πιστεύω θεμιτό να δανεισθού-

5 με κανόνες που εφαρμόζουν στο ίδιο θέμα άλλες δικαιοδοσίες (βλέπε προσφυγή αρ. 948/88 *Μάριος Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας* ημερ. 27/6/91). Στον τομέα του διοικητικού δικαίου δε χορηγείται κατά κανόνα αναστολή εκτέλεσης πράξης αρνητικού περιεχομένου ή στην περίπτωση που η προσφυγή κρίθηκε απαράδεκτη για έλλειψη νομιμοποίησης (βλέπε προσφυγή αρ. 578/93 *Δήμος Έγκωμης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* ημερ. 20/3/95).

10 Παρόμοια είναι η αντιμετώπιση στο πεδίο του αστικού δικαίου, που μας αφορά εδώ. Η απόρριψη δικαστικής διαδικασίας φερ' ειπείν αγωγής είναι δυνατό να ανασταλεί μόνο στην περίπτωση που η απορριπτική απόφαση επιβάλλει κάποια θετική και άμεση υποχρέωση στον εφεσείοντα, η οποία μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναστολής. Παράδειγμα αποτελεί το

15 μέρος τέτοιας απορριπτικής απόφασης που αφορά στην πληρωμή εξόδων. Στην *Otto v. Lindford* [1881] 18 Ch.D. 394, 395 (εφετειακή απόφαση), ο δικαστής Cotton παρατήρησε ότι:

20 "I have no doubt that, though an action is dismissed, the Court below can, pending an appeal, stay the doing anything under the order of dismissal..."

25 Ας σημειωθεί ότι η υπόθεση αναφέρεται σαν αυθεντία και για υποθέσεις ναυτοδικείου στο *Admiralty Practice των McGuffie, Fugeman και Gray*, παραγ. 1356, σελ. 597.

30 Εδώ ο αιτητής ουσιαστικά ζητά να παραγνωρισθεί η απορριπτική απόφαση και να ενεργήσω σαν να είχα δώσει άδεια. Θα ήταν πιστεύω αντινομικό. Όχι μόνο αυτό. Θα έπρεπε να προχωρήσει το δικαστήριο ένα ακόμη βήμα. Να διατάξει αναστολή της δίκης, θεραπεία που δυνατό να μην παρείχε και στην περίπτωση ακόμη που έκρινε πως υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση για άδεια (βλέπε *Halsbury's Laws of England*, 3η έκδοση, τόμος 11, παραγ. 130 σελ. 72 με τίτλο "Leave operating as stay of proceedings").

35 Πέρα από ότι ανέφερα η Δ. 35 θ.18 δεν καλύπτει την περίπτωση έφεσης από απόφαση που απορρίπτει αιτήσεις για *certiorari* και *prohibition* όταν το διάταγμα ή η απόφαση επαρχιακού δικαστηρίου δεν βρίσκεται η ίδια υπό αναθεώρηση, όπως

40 στην προκείμενη περίπτωση, με το ένδικο μέσο της έφεσης. Η πρόταση αυτή βρίσκει έρεισμα στη *Christofi and Others v. Iacovidou* (1985) 1 C.L.R. 713. Ο λόγος της απόφασης βρίσκεται στη σύνοψη στη σελ. 714:

“The subject of the appeal is the judgment of this Court dismissing the applications for certiorari and prohibition and, therefore, the suspension of such judgment can have no effect on the enforceability of the order (made by the Rent Control Court)”.

5

Το ίδιο σκεπτικό χρησιμοποίησε η απόφαση **Κυριάκου Στεφάνου Χριστοδουλίδη** (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 225. Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε αίτηση για άδεια για certiorari και prohibition και αρνήθηκε στη συνέχεια να αναστείλει την εκδίκαση αγωγής που εκκρεμεί στο Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου.

10

Καταλήγω πως δεν έχω εξουσία να εκδώσω το αιτούμενο διάταγμα. Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.

15